

Shalom!

Oh, what a contrast we have in our reading this week! First we have Moshe standing on the top of Mount Sinai in the Presence of the Almighty, receiving the instructions of **life!** But at the foot of the mountain...at the very lowest, possible level both physically and spiritually, Israelites have decided on how they will worship:

*Proverbs 14:12 There is a way that seems right to a man, But its end is the way of **death**.*

Just think for a moment what it was like for Moshe. There he was, in serene solitude on the mountain with YHWH. He had left the tents of Israel down below and had passed through the fire where none could go except with the personal invite of the Almighty. And there He had this shalom-filled fellowship with the Creator of the Universe, as He spoke to Him the instructions concerning the priesthood and the tabernacle. Suddenly, however, the whole tone of the Voice of YHWH changed (Shemot/Exodus 32:7). What has happened?! We should try to put the story in its context. Aharon had not yet been told that YHWH had chosen to make him the high priest over Israel. When the people asked him to make an idol for them, he took the role of priesthood for himself (perhaps the desire was already planted in him). However, if he had waited for Moshe to return, he would have learned that Elohim had chosen to install him as a priest in the Tabernacle representing the Most High. The instructions that Moshe was receiving instructed the people to fashion many of the furnishings of the Tabernacle out of gold. Instead, Aharon fashions the idol "with an engraving tool and made it into a molten calf." (Shemot/Exodus 32:4) Whereas the calf was made quickly and without directions, the Tabernacle came with extremely precise directions and took about a year to make. The Tabernacle was a picture of what was eternal and in the heavenlies. The golden calf was man's creation.

Even though in the past few weeks we have been reading about requested donations of the people, the furnishings, and the priesthood, remember that the Israelites are still unaware of these Torah instructions. YHWH is speaking these things only to Moshe on the Mountain. Moshe hasn't come down yet to share with them. Now think about it - the Torah instructions will be to construct a bronze altar for burnt offerings and a golden altar for incense. Instead, we read that Aharon builds an altar for the

Shalom!

O, wat een contrast vinden deze week in onze lezing! Ten eerste is er Moshe die op de top van de berg Sinai staat, in de Tegenwoordigheid van de Almachtige, en de instructies van het **leven** ontvangt! Maar aan de voet van de berg ... op het laagst mogelijke niveau, zowel lichamelijk als geestelijk, hebben Israëlieten besloten hoe zij aanbidden zullen:

*Spr. 14:12 Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de **dood**.* (HSV)

Denk maar even hoe dit voor Moshe was. Daar op de berg was hij in een serene eenzaamheid met YHWH. Hij had de tenten van Israel beneden achtergelaten en was doorheen het vuur gegaan, waar niemand kon gaan, behalve met de persoonlijke uitnodiging van de Almachtige. En daar had hij met de Schepper van het heelal deze met shalom gevulde gemeenschap, terwijl Hij de instructies met betrekking tot het priesterschap en de tabernakel met Hem besprak. Plotseling veranderde echter de hele toon van de Stem van YHWH (Shemot/Exodus 32:7-10). Wat is er gebeurd?! We moeten proberen om het verhaal in zijn context te plaatsen. Aharon wist nog niet dat YHWH hem hogepriester over Israël wilde maken. Toen het volk hem vroeg om een afgod voor hen te maken, nam hij zelf de rol van het priesterschap op zich (misschien was de wens bij hem al aanwezig). Als hij echter op Moshe's terugkeer had gewacht, zou hij hebben geleerd dat God ervoor gekozen had om hem als priester in de Tabernakel te installeren om de Allerhoogste te vertegenwoordigen! De instructies die Moshe ontving, gaven het volk de opdracht om veel van de inrichting van de Tabernakel met goud vorm te geven. Aharon vormde daarentegen de afgod "met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van." (Sjemet / Exodus 32:4) Terwijl het kalf snel en zonder aanwijzingen werd gemaakt, waren er voor de Tabernakel zeer nauwkeurige aanwijzingen en het duurde ongeveer een jaar om die te maken. De Tabernakel was een beeld van wat eeuwig en in de hemelse gewesten is. Het gouden kalf was een schepping van de mens.

Bedenk dat de Israëlieten nog steeds niet op de hoogte van deze Thora instructies waren, hoewel we in de voorbije weken hebben gelezen over: van het volk gevraagde giften, de inrichting en het priesterschap. YHWH zegt deze dingen alleen tegen Moshe, op de berg. Moshe is nog niet naar beneden gekomen om het met hen te delen. Denk er over na - de Thora instructies zullen gaan over het maken van een bronzen altaar voor brandoffers en een gouden altaar voor wierook. Maar dan lezen we dat Aharon een altaar voor de afgod

idol (Shemot/Exodus 32:5)

The people did not know it yet, but they would soon be asked to bring contributions of gold and precious materials for the building of the Tabernacle.

Instead, Aharon tells them to donate the gold of their jewelry for the idol. Moshe was about to share with them YHWH's feasts. Instead they come up with their own feast.

The Tabernacle was to be a resting place of YHWH's Divine, **INVISIBLE** Presence (He meets with the High Priest above the cherubim, in the empty space, no thing represents Him - Shemot 25:22). Instead, in violation of the commandments, the people tried making a **VISIBLE**, idolatrous representation of Him.

All the things the Israelites did were desires of their heart, and ironically YHWH was already planning on giving them the way of fulfillment. The problem was, they did not wait for His timing. They sinned because they averted their gaze from heaven, and removed Moshe from consideration. Notice in the verses below we are told to "**delight**", "**commit**", "**trust**", and "**wait**" for Him.

*Psalm 37:4 **Delight yourself in YHWH** and he will give you the desires of your heart. 5 **Commit your way to YHWH; trust in him** and he will do this: 6 He will make your righteousness shine like the dawn, the justice of your cause like the noonday sun. 7 **Be still before YHWH and wait patiently for him***

There are other examples in the Word where people decided to go their own way, instead of waiting upon YHWH. I've listed just a few:

1. Adam and Eve ate from the Tree of Knowledge of Good and Evil
2. Cain brought a sacrifice that seemed right to him
3. Sarai gave her maid to Avram and Ishmael was born
4. Lot's daughters felt like they couldn't wait for husbands and laid with their own father
5. Nadav and Avihu brought their own strange incense
6. Saul moved ahead of Samuel's directions and lost the kingship
7. Jeroboam established his own priests, holy days and golden calves (2 Kings 10)
8. Eli's sons Hophni and Phinehas used the ark irreverently and lost their lives (1 Samuel 4:1-11)
9. Ananias and Sapphira gave of the sale of their property, but lied at the same time (Acts 5)

Are we still guilty today of doing things our own way? Are we guilty of not waiting upon

bouwt (Shemot/Exodus 32:5)

De mensen wisten het nog niet, maar ze zouden spoedig gevraagd worden om goud en kostbare materialen bij te dragen voor de bouw van de tabernakel. Aharon daarentegen zegt hen om het goud van hun sieraden te doneren voor de afgod. Moshe stond op het punt om YHWH's feesten met hen te delen. Zij komen daarentegen met hun eigen feest.

De Tabernakel moest een rustplaats zijn van YHWH's Goddelijke, **ONZICHTBARE** Aanwezigheid (Hij ontmoet de Hogepriester van boven de cherubim, in de lege ruimte, geen ding dat hem voorstelt - Shemot 25:22). De mensen daarentegen probeerden, in strijd met de geboden, een **ZICHTBARE**, afgodische voorstelling van Hem te maken.

Al de dingen die de Israëlieten deden waren verlangens van hun hart, en ironisch genoeg was YHWH al van plan hen de manier tot voldoening te geven. Het probleem was, dat ze niet op Zijn timing wachtten. Ze zondigden omdat ze hun blik van de hemel afwendden, en Moshe buiten beschouwing lieten. Merk op dat ons in de verzen hierna gesproken wordt van "**genieten**", "**toewijden**", "**vertrouwen**" en op Hem "**wachten**".

*Psalm 37:4 **Schep vreugde in YHWH**, dan zal Hij u geven wat uw hart verlangt. 5 **Wentel uw weg op YHWH en vertrouw op Hem**: Hij zal het doen. 6 Hij zal uw gerechtigheid tevoorschijn doen komen als het morgenlicht, uw recht doen stralen als de middagzon. 7 **Wees stil voor YHWH en wacht geduldig op Hem**;*

Er zijn andere voorbeelden in het Woord waarbij mensen besloten om hun eigen weg te gaan, in plaats van op YHWH te wachten. Ik heb er een paar opgesomd:

1. Adam en Eva aten van de Boom der kennis van goed en kwaad
2. Kaïn bracht een offer dat hem recht leek
3. Sarai gaf haar dienstmaagd aan Avram en Ismaël werd geboren
4. Lots dochters voelden dat ze niet voor een echtgenoot konden wachten en legden zich bij hun eigen vader neer
5. Nadav en Avihu brachten hun eigen vreemd reukwerk
6. Saul ging voor Samuel's aanwijzingen uit en verloor het koningschap
7. Jeroboam stelde aan: zijn eigen priesters, heilige dagen en gouden kalveren (2 Koningen 10)
8. Eli's zonen Hofni en Pinehas gebruikten de ark oneerbiedig en verloren het leven (1 Samuel 4:1-11)
9. Ananias en Saffira gaven van de verkoop van hun eigendom, maar logen tegelijkertijd (Handelingen 5)

Zijn we vandaag de dag nog steeds schuldig aan het dingen doen op onze eigen manier? Zijn we schuldig aan

Him? Are we guilty of proceeding with our own desires? The Apostle Peter had this to say about impatient people in the end of days:

2 Peter 3:4 They will say, "**Where is this 'coming' he promised?** Ever since our fathers died, everything goes on as it has since the beginning of creation." ...
9 **Adonai is not slow in keeping his promise, as some understand slowness.** He is patient with you, not wanting anyone to perish, but everyone to come to repentance.

The time period in waiting on YHWH is always a vulnerable moment. One may begin to feel as if their strength is disappearing...but:

Isaiah 40:31 But **those who wait on YHWH Shall renew their strength**; They shall mount up with wings like eagles, They shall run and not be weary, They shall walk and not faint.
Psalm 25:21 Let integrity and uprightness preserve me, For **I wait for You.**
Psalm 27:14 **Wait** on YHWH; Be of good courage, And He shall strengthen your heart; **Wait**, I say, on YHWH!
Romans 8:25 But if we hope for what we do not see, we eagerly **wait for it with perseverance.**
1 Thessalonians 1:10 and to **wait for His Son** from heaven, whom He raised from the dead, even Yeshua who delivers us from the wrath to come.

Most of the greatest blessings in life come from perseverance through trials and steadfast faith. Being patient for the Father's timing and submitting your plans to His will may not be popular today (we prefer instant gratification), but will bring you the greatest peace in the long run.

Proverbs 28:20 A **faithful man will be richly blessed**, but **one eager to get rich** will not go unpunished.

Shabbat Shalom!
Ardelle

niet wachten op Hem? Zijn we schuldig aan doorgaan met onze eigen verlangens? De apostel Petrus had het volgende te zeggen over ongeduldige mensen in het laatst der dagen:

2 Petrus 3:4 ...en zeggen: **Waar is de belofte van Zijn komst?** Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. ...9 **De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen)**, maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (HSV)

De periode van wachten op YHWH is altijd een kwetsbare tijd. Men kan zich gaan voelen alsof de kracht verdwijnt ... maar:

Jes. 40:31 maar **wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen**, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.
Ps. 25:21 Laat oprechtheid en vroomheid mij beschermen, want **ik verwacht U.**
Ps. 27:14 **Wacht** op de HEERE, wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken; ja, **wacht** op de HEERE.
Rom 8:25 Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan **verwachten wij het met volharding.**
1 Tes 1:10 en **Zijn Zoon** uit de hemelen te **verwachten**, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn. (HSV)

De meeste van de grootste zegeningen in het leven komen uit doorzetting bij beproevingen en standvastig geloof. Geduld hebben voor de timing van de Vader en je plannen ondergeschikt maken aan Zijn wil is vandaag de dag wellicht niet populair (we hebben liever ogenblikkelijke bevrediging), maar het zal je op lange termijn de grootste vrede brengen.

Spreuken 28:20 Een **man van trouw is overvloedig in zegeningen**, **wie haast heeft om rijk te worden** blijft niet ongestraft. (Naardense)

Shabbat Shalom!
Ardelle